

Тема : Системи і способи утримання великої рогатої худоби.

План

1. Класифікація і характеристика систем утримання великої рогатої худоби.
2. Способи утримання.
3. Характеристика скотомісця (стійл).
4. Виробничі об'єкти молочної ферми.

1. У тваринництві рік поділяють на два періоди:

- зимово-стійловий (205-210 днів);
- літній (150-155 днів).

У молочному і молочно-м'ясному скотарстві залежно від природноекономічних умов господарства застосовують такі системи утримання худоби: цілорічну стійлову, стійлово-пасовищну та стійлово-табірну.

У районах з великою розораністю земель практикують стійлову чи стійлово-табірну систему. При першій тварин цілорічно утримують на прив'язі в закритих приміщеннях з обов'язковими щоденними прогулянками на вигульних майданчиках, споруджених біля приміщень. Друга система передбачає утримання в стійловий період у приміщеннях на прив'язі, а влітку тварин переводять до таборів, розміщених біля полів кормової сівозміни з культури зеленого конвеєру.

Стійлово-пасовищну систему застосовують у господарствах, які мають природні і штучні пасовища. Тварин утримують у приміщеннях, а влітку їх випасають на пасовищах, що знаходяться неподалік ферми.

2. Прив'язне утримання дає можливість ретельно нормувати годівлю, роздоювання корів, спостерігати за станом здоров'я, проявом охоти, здійснювати догляд з урахуванням індивідуальних особливостей.

Навантаження на одну доярку 20-25 корів, а затрати праці на 1ц молока – 3-4 люд. год.

Прив'язне утримання не дає можливості створити для тварин нормальні повітряно-світловий режим у приміщенні і забезпечити їх активний моціон.

На фермах із прив'язним утриманням стали використовувати прив'язь типу ОСП – Ф-26, яка дає можливість автоматизувати процес прив'язування та відв'язування корів. Найчастіше використовують вертикальну ланцюгову прив'язь, яка складається з двох ланцюгів завдовжки 155 і 50 см.

Безприв'язний спосіб утримання корів.

Позитивні сторони:

- зростає ефективність використання засобів механізації;
- збільшується навантаження на одного працівника;
- підвищується продуктивність праці;

- збільшується рухова активність тварин і реакція їх на споживання корму;

Проте ці переваги мають значення тоді, коли, в господарстві створена міцна кормова база. Витрати кормів на одиницю виробленого молока більші на 10-15% при безприв'язного утримання.

Безприв'язно-боксове утримання корів. Для відпочинку тварин приміщення обладнують боксами. Підлога має бути вищою від гнойового проходу на 20-30см. Підстилку вносять 1 раз на тиждень із розрахунку 2-3кг на бокс, або 0,3-0,5кг на одну голову на дань. Між рядами боксів розміщенні двосторонні годівниці з кормовим проїздом по середині.

При безприв'язному комбібоксовому утриманні передбачається поєднання місць відпочинку та годівлі, а доїння корів – у доїльному залі. Корми роздають кормороздавачами, а гній видаляють дельта – скреперною установкою через щілину підлогу.

Безприв'язно-змінно групове утримання корів. Його суть полягає в тому, що окремі приміщення мають певні призначення. Відпочивають тварини у корівниках, обладнаних боксами або їх утримують без боксів на підлозі з підстилкою. Приміщення роз приділяють на секції, які обладнують груповими напувалками АГК-4. Між рядами боксів підлога бетонована, влітку корів утримують на вигульних майданчиках.

Згідно з черговістю виконання технологічних операцій групи корів по обгороджених дорогах переганяють у інші приміщення, де їх годують та доять. Годівниці обладнанні автоматичними фіксаторами на період поїдання корму. Одну технологічну групу (80 корів) годують протягом 1,5-2 години і переміщують в доїльно-молочний блок. Під час доїння залежно від продуктивності роздають концентровані корми. Після доїння їх переганяють у приміщення для відпочинку або на вигульно-кормові майданчики.

Безприв'язне утримання з відпочинком корів на глибокій підстилці. Технологія передбачає відпочинок корів у приміщенні на глибокій підстилці, годівлю на вигульно-кормових майданчиках, доїння у доїльних залах. Приміщення для відпочинку корів розділяють на секції, де розміщують групи тварин різного фізіологічного стану. Для підстилки використовують соломку, яку додають щоденно з розрахунку 3кг на кожну корову.

3. Довжину стійла визначають вимірюванням косої довжини тулуба (від плечо-лопаткового з'єднання до сідничних горбів) плюс 7,5см, а ширина становить 80% його довжини.

Корівники місткістю 200-400 голів обладнують стійлами довжиною від 1,7 до 2,1м, ширина 1,1-1,2м. Підлога – тепла, суха, нахил в бік гнойового проходу 1° для зручності прибирання. Підстилки 1,5кг на одну корову.

При безприв'язному утриманні розміри боксів залежать від породи тварин та їх розмірів. Довжина боксів 2,0-2,1м, ширина 1,1-1,2м, у комбібоксах довжина стійла 1,5-1,6м, ширина 1,6м. При утриманні тварин на глибокій

підстилці площа лігва на одну корову становить 5м^2 , вигульний майданчик з твердим покриттям 8м^2 , без покриття – 15м^2 .

4. Велико-молочну ферму складають приміщення для утримання корів (корівники), родові приміщення з профілакторієм для телят, телятники для молодняку різних вікових груп, пункт штучного осіменіння, доїльно-молочний блок, пункт ветеринарної медицини, кормоцех, сховище для силосу, сінажу, сіна, побутовий будинок. До доїльно-молочного блоку відносять: доїльні приміщення з доїльними установками, молочарню для приймання, переробки й зберігання молока, пункт штучного осіменіння, службові, побутові та інші кімнати, переддоїльні і післядоїльні майданчики для корів.